

Ką šiuolaikiniam žmogui reiškia tradicinės šventės?

XXI amžiuje sako: „pagooglink“. Įsivedęs žodį „šventė“, gauni atsakymą: šventė – socialinis susirinkimas, skirtas švęsti ir ilsėtis. Toliau seka daug raidžių baltam fone... Man socialinis susirinkimas asocijuojasi su tėvų susirinkimui mokykloje, o tai anaipol ne šventė... Sakot, švęsti ir ilsėtis? Švęsti – linksmintis, nesukti sau galvos, atsipalaiduoti, apie nieką negalvoti, ilsėtis – palikti rutiną anapus durų. „Kalėdinę antį užsakysiu iš „čiliako“, nes virtuvėje sukuos kasdien“, – pasakė mama, perskaičiusi šį šventės apibūdinimą, ir surinko telefono numerį. Aš, mergaitė iš XXI amžiaus, sakau: „negooglink“, o leisk sau pajusti šventės galią, susikurk ją, pailsink žiniasklaidos sensacijų prifarširuotą savo galvą.

Vis dažniau kalbama, jog iš švenčių liko tik marketingas. Aš, kaip pirkti mėgstantis žmogus, pasidalysiu savo išvalgomis. Parduotuvės pagrindinėje lentynoje nuolatos yra švenčių atributų, tarkim, dabar – iki Kalėdų liko daugiau nei mėnuo, bet šokoladinį kalėdų senį jau „liuosiai“ nusipirksi. Šiai lentynai nuolat būti tuštinamai puikias sąlygas sukuria šventės. Artėja Rugsėjo pirmoji (sąlyginė šventė) – lentyną nukrauna tušinukais, sąsiuviniais, Vėlinės – žvakėmis, o vėliau juk Kalėdos, Valentino diena, Velykos... ir šis ratas nesustoja sukęsis. Mes visuomet turėsime TĄ prekę prieš akis, TĄ, kurios mums gal visai ir nereikia.

Marketingas ar ne, bet per Kalėdas aš noriu rasti po egle dailiai supakuotą dovaną, o ir pati nesu „grinčas“ ir su malonumu sveikinu artimuosius. Tikiu, jog aš tokia ne viena, bet nesmerkite mūsų už vartotojiškumą ir atleiskit, kad esam užmiršę Kristaus gimimą. Tiesiog taip nutinka. Mes, žmonės, esam labai silpni, mumis galima žaisti lyg marionetėmis. Dėl šios priežasties aš ir pamiršau apie Kristų, juk „Coca-colas“ reklamoje mums nerodo, kaip piemenėliai bėga pažiūrėti gimusio Išganytojo, mums rodo, kaip Kalėdų senelis skrodžia dangų pilnomis rogėmis dovanų. Perspėju, jog kalbu tik iš savo patirties, jokiomis statistikomis nesiremiu. Tiesiog manau, jog tokia esu ne viena ir drįstu pripažinti, kad Kūčių vakaras man mažai asocijuojasi su Kristaus gimimo išvakarėmis. Man tai šeimos susitikimo, susikaupimo, apmąstymo, džiugesio ašarų ir koldūnų su grybais valgymo vakaras.

Akivaizdu, kad daugeliui šiuolaikinių žmonių šventės jau praradusios tikrąją prasmę. Tačiau labai tikiuosi, kad yra ir tokių, kuriems ne maišai dovanų yra svarbiausias šv. Kalėdų akcentas. Aš manau, kad šiame technologijų sužalotame pasaulyje svarbu stengtis išlaikyti tradicijas. Gal XXI a. „googlintojai“ ir nebesupranta tikrosios švenčių prasmės, bet būtų tikrai gera žinoti, kad jie savo vaikus sugebės atplėšti nuo išmaniųjų ekranų ir vis dar sodins prie Kūčių ar Velykų stalo. Susodinę išmokys pajusti gėrį ir šilumą, pabandys suprasti gilesnę švenčių esmę.

Dominyka Rūta Gucevičiūtė, VF-43 gr.